

244/1958 DEC 6

SZÁZ FÖLDI fény...

A Néphadsereg útján, az Operaház előtt. Itt még a régi típusú lámpák világítanak

A Várban egy csendes sarkon még talán ez az ódon gázlámpa is sok...

Gömblámpák vetik fényüket a Moszkva térre, a lejáró két oldalán

Juhász Gyula írta ezeket a sorokat fővárosunkról, régidőben, amikor a tiszaparttól jött költő még ámulni tudott a dunaparti fények ragyogásán:

*»Száz földi fénye ég a pesti estnek,
S minden utat halvány rózsára fest
A nagy, gyönyörű dáma: Budapest!«*

Ha a költő ma róná végig csusszanó lépteivel az esti pesti utcát, meg sem ismerné az egykori dámát, ki új ékszereket, minden eddiginél ragyogóbb fényekből szőtt és cizellált nászfákat, kősztyüket aggatott hivalgón magára. Világvárosi dáma lett, gyönyörűbb és kápráztatóbb, mint valaha. Itt-ott őrzi még a régi zöldes gázlángokat, a sárgás villanyfényeket, de egyre több rajta a kéken-fehéren izzó új diadém: a neon. Száz földi fény — de milyen fény! — ragyogja be Budapest szép, egyre szebb életét.

(n)

Az ostornyel-neonlámpákkal ékes Lenin körút. Jobbra: A régi és az új együtt. A Margithíd budai hídfőjénél a lámpagyújtogató felvillantja a gázt, de mögötte már élesen szórja fényét a hídra szerelt neon-fűzér

(Erdekes Újság — Bohanek Miklós felvétele)

